Rok 1916.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część XVIII. Wydana i rozesłana dnia 13. lipca 1916

Nr. 75.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 20. czerwca 1916, L. 127.010/XIX, którem wydaje się tymczasowe postanowienia co do bezpośredniego wydawania kawy konsumentom.

Na podstawie § 23. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 18. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 186. w sprawie uregulowania obrotu kawą zarządza się, co następuje:

§ 1.

Aż do chwili zaprowadzenia kart dla kontroli spożycia kawy, wolno w miejscowościach, gdzie są zaprowadzone karty dla kontroli spożycia chleba i mąki, kawę ziarnistą lub jej mięszaniny z innymi wytworami wydawać pojedynczym konsumentom tylko za okazaniem ważnej karty kontroli spożycia chleba i mąki tudzież za odpowiedniem zaznaczeniem na tejże. Na kartę chlebową obecnego peryodu

wolno wydać kawę tylko w jednorazowej ilości 45 gramów kawy palonej na kartę chlebową peryodu rozpoczynającego się dnia 25-go czerwca 1916, w jednorazowej ilości 90 g kawy palonej na osobę.

Zaznaczenie wydania kawy ma nastąpić w ten sposób, że sprzedawca winien ilość wydanej kawy tudzież datę wydania wypisać atramentem lub stampilią na odwrotnej stronie pnia karty.

§ 2.

W miejscowościach, w których karty kontroli spożycia chleba i mąki nie są zaprowadzone, wolno sprzedawcom wydawać bezpośrednim konsumentom na czas, aż do zaprowadzenia kart dla kontroli spożycia kawy, kawę albo mieszaniny tejże z innymi wytworami tylko w jednorazowej ilości 90 g kawy palonej na osobę.

Celem zabezpieczenia wykonania tego ograniczenia winni są sprzedawcy prowadzić zapiski, w których uwidoczniać mają ilość wydanej kawy pojedynczym konsumentom tudzież datę wydania.

§ 3.

Przekroczenie tego rozporządzenia, o ile nie podlega surowszej karze, karane będzie zarówno na sprzedawcy jak i na kupującym na podstawie § 22. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 18. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 186. przez polityczne Władze powiatowe karą pieniężną aż do 2.000 K lub aresztem do trzech miesięcy, a przy zachodzących okolicznościach obciążających karą pieniężną aż do 5.000 K lub aresztem aż do 6 miesięcy.

Jeżeli przekroczenie popełnione zostanie przy wykonywaniu przemysłu, natenczas ponadto może być zarządzone odebranie uprawnienia przemysłowego.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi natychmiast w życie.

Za c. k. Namiestnika:

Ustyanowski w. r.

Nr. 76.

Obwieszczenie

c. k Namiestnictwa z dnia 20. czerwca 1916, L. 127.010/XIX ex 1916 którem zarządza się w Galicyi spis zapasów kawy (surowej i palonej) wedle stanu z dnia 20. czerwca 1916.

Na podstawie rozporządzenia ministeryalaego z dnia 18. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 186, zarządza się spis zapasów kawy (surowej i palonej) wedle stanu z dnia 20. czerwca 1916.

Kto surową lub paloną kawę w ilości 100 kg. i wyżej ma w przechowaniu dla siebie lub dla drugich, obowiązany jest zapasy te wedle stanu z dnia 20. czerwca 1916, najpóźniej do dnia 27. czerwca 1916, zgłosić u politycznej Władzy powiatowej, w której okręgu urzędowym te zapasy się znajdują.

Zapasy, które dnia 20. czerwca znajdują się w przewozie, winien odbiorca zgłosić w przeciągu trzech dni po ich odbiorze.

Od obowiązku zgłoszenia wyłączone są zapasy, znajdujące się w przechowaniu Państwa (urzędów cłowych, państwowych domów składowych) lub publicznych przedsiębiorstw transportowych tudzież zapasy, które znajdują się w zachowaniu Zarządu wojskowego.

Przez kawę w znaczeniu tego obwieszczenia rozumieć należy kawę ziarnistą, surową lub paloną jak również wszelką mieszaninę takiej kawy z innymi wytworami.

Do zgłoszenia używać należy wyłącznie urzędowych formularzy zgłoszeń, znajdujących się u politycznych Władz powiatowych i u Zwierzchności gminnych. Zgłoszenie uskutecznić należy w podwójnem wygotowaniu.

Arkusz zgłoszeń musi zgłaszający podpisać. Arkusz zgłoszeń niepodpisany uchodzi za nieoddany.

Władza jest uprawniona, celem skontrolowania poczynionych zeznań, zapasy kawy w ubikacyach przedsiębiorstwa, magazynach i innych lokalnościach każdego czasu przeglądać i w razie zaniechania zgłoszenia lub zgłoszenia niezgodnego z prawdą zapasy ustalić na koszt strony.

Wszystkie zapasy kawy, podlegające zgłoszeniu, zostają z dniem 20. czerwca 1916, zajęte. Zajęcie ma ten skutek, że zajętych zapasów

nie wolno ani przerabiać, ani używać ani dobrowolnie lub w drodze przymusowej pozbywać, ani też w jakikolwiek inny sposób nimi rozporządzać, o ile nie są przewidziane wyjątki w powołanem rozporządzeniu ministeryalnem. Akty prawne, sprzeciwiające się temu zakazowi są nieważne. Przechowcy zajętych zapasów są obowiązani dbać o ich utrzymanie.

Bez względu na zajęcie wolno:

1) osobom, które kawę bezpośrednio konsumentom w swych lokalach przedsiębiorstwa zawodowo wydają, sprzedawać kawę paloną w miarę ograniczeń §§ 12. i 23. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 18. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 186;

2) przedsiębiorcom gospodnio-szynkarskim podawać kawę na zaspokojenie zapotrzebowania swych gości;

3) przedsiębiorstwom przemysłowym, przerabiającym kawę, zużywać kawę w takich ilościach, które są potrzebne do utrzymania normalnego ruchu.

Przekroczenia tego obwieszczenia karane będą, o ile nie podlegają surowszej karze, na podstawie §§ 22. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 18. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 186, przez polityczne Władze powiatowe karą pieniężną aż do 2000 koron lub aresztem do trzech miesięcy, a przy okolicznościach obciążających karą pieniężną aż do 5000 koron lub aresztem aż do sześciu miesięcy.

Jeżeli przekroczenie popełnione zostanie przy wykonywaniu przemysłu, natenczas może być ponadto zarządzone odebranie uprawnienia przemysłowego.

Obwieszczenie niniejsze wchodzi natychmiast w życie.

Za c. k. Namiestnika:
Ustyanowski w. r.

Nr. 77.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 25. czerwca 1916, L. 127.010/XIX ex 1916, w sprawie uregulowania obrotu kawą.

Na podstawie rozporządzenia Ministra spraw wewnętrznych z dnia 18. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 186, zarządzam, co następuje:

§ 1.

Postanowienia §§ 12., 13., 14. i 15. rozporządzenia Ministra spraw wewnętrznych z dnia 18. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 186., o kartach dla kontroli spożycia kawy wchodzą w życie dnia 9. lipca 1916 r.

§ 2.

Od dnia 9. lipca 1916, wolno sprzedawcom wydawać kawę konsumentom tylko za okazaniem ważnej karty dla kontroli spożycia kawy i za odłączeniem odcinków karty w ilości odpowiadającej żądanej ilości kawy. Niezachowanie tego przepisu będzie karane zarówno na sprzedawcy jak na kupującym.

Postanowienie to nie odnosi się do podawania przerobionej lub wogóle jako dodatek podawanej kawy w przedsiębiorstwach gospodnio-szynkarskich (gospodach, kawiarniach, kantynach i t. p.) i cukierniach. Podawanie kawy samej nieprzerobionej, surowej lub palonej w tych przedsiębiorstwach jest zakazane.

§ 3.

Dla miast, miasteczek i miejscowości fabrycznych i przemysłowych obowiązujące karty dla kontroli spożycia kawy opiewają na ośmiotygodniową ilość spożycia w wysokości $^3/_8$ kilograma kawy palonej dla jednej osoby i będą wydawane z urzędu według wzoru, wydrukowanego na dołączonym do tego rozporządzenia dodatku I.

Miejscowości, w których zaprowadza się te karty (opiewające na ośmiotygodniową ilość spożycia w wysokości $^3/_8$ kilograma) ogłosi polityczna Władza powiatowa.

Dla wszystkich innych gmin (wiejskich) obowiązujące karty dla kontroli spożycia kawy opiewają na ośmiotygodniową ilość spożycia w wysokości $^1/_4$ kilograma kawy palonej dla jednej osoby i wydawane będą z urzędu według wzoru wydrukowanego na dołączonym do tego rozporządzenia dodatku II.

Dzieci niżej lat 4 nie otrzymują karty.

Karty dla kontroli spożycia kawy są ważne tylko w tym okręgu administracyjnym, dla którego zostały wystawione.

Karta dla kontroli spożycia kawy jest nieprzenośna.

§ 4.

Karty dla kontroli spożycia kawy wydawane będą przez właściwe Biura wydawania kart dla kontroli spożycia chleba i mąki albo, gdzie takich kart nie zaprowadzono, przez Zwierzchności gminne tylko osobom, w których gospodarstwie domowem niema więcej jak 1 kilogram kawy na każdą w gospodarstwie na wyżywieniu zostającą osobę, przyczem nie liczy się dzieci niżej 4 lat.

Pierwsze wydanie może nastąpić dopiero po złożeniu przepisanego w § 14. powołanego rozporządzenia ministeryalnego pisemnego oświadczenia przez głowę gospodarstwa domowego.

Te gospodarstwa domowe, które ze względu na oznaczone w ust. 1. zapasy nie są w możności złożyć takiego oświadczenia, nabywają prawo do wydania karty dla kontroli spożycia kawy z chwilą, gdy ich zapasy spadną poniżej ustanowionej w powołanem rozporządzeniu ministeryalnem ilości 1 kilograma i gdy tedy głowa gospodarstwa domowego złoży przepisane oświadczenie.

Głowa gospodarstwa domowego obowiązaną jest tym członkom gospodarstwa, którzy nie pozostają na jej wyżywieniu, wręczyć przypadające na nich karty. Każdą zmianę ilości członków gospodarstwa domowego winna głowa gospodarstwa domowego lub jej zastępca zameldować w Biurze wydawania kart.

§ 5.

Karty poboru kawy dla posiadaczy przedsiębiorstw gospodnio-szynkarskich, dla posiadaczy przedsiębiorstw przerabiających kawę i dla zakładów wymienionych w § 16. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 18. czerwca 1915, Dz. u. p. Nr. 186., tudzież dla tych, którzy zawodowo wprowadzają kawę w obrót handlowy będą wydawane przez polityczne Władze powiatowe.

§ 6.

Posiadacze przedsiębiorstw gospodnio-szynkarskich, posiadacze przedsiębiorstw przerabiających kawę tudzież zakłady wymienione w § 16. powołanego rozporządzenia ministeryalnego winni prowadzić książkę kontrolną wedle wzoru wydrukowanego na dołączonym do tego rozporządzenia dodatku III.

DODATEK I.

<table>
<tr>
<td rowspan="3">
GALICYA.
Karta dla kontroli spożycia kawy
na 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. i 8. tydzień.
9/VII. do włącznie 2/IX. 1916.
Ilość na 8 tygodni: $^3/_8$ kilograma.
Sprzedaż dozwolona tylko wedle wagi za okazaniem tej karty i odcięciem odpowiedniego kuponu.
Ta karta jest ważna tylko w Galicyi!
Nieprzenośne! Przedruk zakazany!
POSTANOWIENIA KARNE.
Za przekroczenia karani będą tak sprzedawcy jak kupujący grzywną do 5000 K lub aresztem do 6 miesięcy, oprócz tego można orzec utratę uprawnienia przemysłowego. Fałszowanie karty karane będzie według ustawy karnej.
C. k. Namiestnictwo.
</td>
<td>$^1/_8$ kg
kawy
palonej</td>
</tr>
<tr>
<td>$^1/_8$ kg
kawy
palonej</td>
</tr>
<tr>
<td>$^1/_8$ kg
kawy
palonej</td>
</tr>
</table>

DODATEK II.

GALICYA.

Karta dla kontroli spożycia kawy

na 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. i 8. tydzień.

9/VII. do włącznie 2/IX. 1916.

Ilość na 8 tygodni: 1/4 kilograma.

Sprzedaż dozwolona tylko wedle wagi za okazaniem tej karty i odcięciem odpowiedniego kuponu.

Ta karta jest ważna tylko w Galicyi!

Nieprzenośne! Przedruk zakazany!

POSTANOWIENIA KARNE.

Za przekroczenia karani będą tak sprzedawcy jak kupujący grzywną do 5000 K lub aresztem do 6 miesięcy, oprócz tego można orzec utratę uprawnienia przemysłowego. Fałszowanie karty karane będzie według ustawy karnej.

C. k. Namiestnictwo.

1/8 *kg*
kawy
palonej

1/8 *kg*
kawy
palonej

DODATEK III.

Wzór książki kontrolnej dla obrotu kawą

prowadzonej przez ....

.... *)

Miesiąc ....

Z poprzedniego miesiąca pozostało .... kg. .... g.

Data poboru	Nazwisko	Siedziba		
	Firmy od której kawę pobrano			

*) Nazwisko (firma) przedsiębiorstwa lub zakładu.

Książka kontrolna służyć ma każdej chwili do wglądu politycznym władzom powiatowym względnie ich delegatom.

Polityczne Władze powiatowe są obowiązane badać od wypadku do wypadku zapiski w tych książkach kontrolnych jak również podstawy zapodanego zapotrzebowania przedsiębiorstw i zakładów wymienionych w ust. I.

§ 7.

Bliższe postanowienia wyda polityczna Władza powiatowa.

§ 8.

Każdy jest obowiązany na żądanie Władzy udzielić wyjaśnień, potrzebnych do zapewnienia wykonania przepisów tego rozporządzenia.

§ 9.

Każdy jest obowiązany na wezwanie politycznej Władzy powiatowej i według wskazówek przez tę Władzę wydanych współdziałać jako mąż zaufania przy wykonaniu postanowień tego rozporządzenia.

§ 10.

Kto wzbrania się udzielić żądanych po myśli tego rozporządzenia wyjaśnień albo udziela wyjaśnień nieprawdziwych albo w jakikolwiek inny sposób przekracza postanowienia tego rozporządzenia, będzie — o ile przekroczenie to nie podlega surowszej karze — karany przez polityczne Władze powiatowe karą pieniężną aż do 2.000 koron, albo aresztem aż do 3 miesięcy, a przy zachodzących okolicznościach obciążających karą pieniężną aż do 5.000 koron, albo aresztem aż do 6 miesięcy.

Jeżeli przekroczenie zostanie popełnione przy wykonywaniu przemysłu, natenczas może być ponadto, o ile zachodzą warunki z § 133 b. ustęp 1. litera a. ordynacyi przemysłowej, zarządzone odebranie uprawnienia przemysłowego.

§ 11.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Za c. k. Namiestnika:
Ustyanowski w. r.

Nr. 78.

Obwieszczenie.

Lwowski c. k. wyższy Sąd krajowy obecnie w Ołomuńcu ułożył po myśli § 24. ust. z dnia 18. lutego 1878 Nr. 30. dz. p. p. na rok 1916 listę znawców do ocenienia przedmiotów i gruntów mogących uledz wywłaszczeniu na rzecz kolei żelaznych jakoteż do oszacowania wynagrodzeń za wywłaszczenie praw wodnych po myśli § 14. rozp. min. z dnia 23. kwietnia 1903 Nr. 90. dz. u. p. tyczącego się projektów i wywłaszczenia dla budowy dróg wodnych, tudzież po myśli § 21. rozporządzenia c. k. Namiestnictwa z dnia 21. kwietnia 1903 Nr. 52. dz. u. kr. tyczącego się regulacyi rzek, do której wpisał na wniosek c. k. Namiestnictwa następujące osoby:

A. Z zawodu gospodarstwa wiejskiego.

1. Bronisław Albinowski, generalny Dyrektor dóbr Chodorów pow. Bóbrka.
2. Karol Kintzl, dyrektor dóbr Ordynacyi Borynicze powiat Bóbrka.
3. Karol Grögler, zarządca dóbr Br. Liebiga w Sołotwinie powiat Bohorodczany.
4. Tomasz Schweiner, właściciel dóbr w Łyścu powiat Bohorodczany.
5. Bolesław Pilatowski, właściciel dóbr w Dubiu powiat Brody.
6. Edmund Krzyżanowski, były dzierżawca dóbr, asystent krakowskiego Towarzystwa asekuracyjnego zamieszk. w Kozowej powiat Brzeżany.
7. Mieczysław Urbański, właściciel dóbr w Haczowie powiat Brzozów.
8. Stefan Trzecieski, właściciel dóbr w Przedmieściu dyn. powiat Brzozów.
9. Zdzisław Kwolewski, dzierżawca dóbr w Trześniowie pow. Brzozów.
10. Jan Pellech, zarządca dóbr w Koropcu, powiat Buczacz.
11. Stanisław Dydyński, właściciel dóbr Grąziowa powiat Dobromil.
12. Dr. Feliks Sielski, radca sanitarny i właściciel dóbr Witwica pow. Dolina.
13. Józef Weigel-Milleret, właściciel dóbr w Żorniskach powiat Gródek Jagielloński.

14. Stanisław Meyer, inżynier leśnictwa, dyrektor dóbr Franciszka hr. Zamoyskiego w Dobrostanach powiat Gródek Jagielloński.
15. Benedykt Wygoda, dyrektor szkoły rolniczej w Gródku Jagiellońskim powiat Gródek Jagiellonski.
16. Władysław Kopecki, właść. dóbr w Jarosławiu powiat Jarosław.
17. Eustachy Wolski, właściciel dóbr w Hawłowicach powiat Jarosław.
18. Zygmunt Lachman, dyr. dóbr w Pawłosiowie powiat Jarosław.
19. Stefan Myczkowski, dzierżawca dóbr w Muninie powiat Jarosław.
20. Józef Korzeniowski, dyrektor dóbr w Pełkiniach powiat Jarosław.
21. Adam Chlebowicz, rządca dóbr w Porudnie powiat Jaworów.
22. Bronisław Barzykowski, zarządca dóbr w Derzowie (poczta Bilcze Wolica) powiat Kałusz.
23. Feliks Domański, właściciel dóbr zam. w Ubinie powiat Kamionka Strumiłowa.
24. Leopold Łopatyński, w Kołomyi powiat Kołomyja.
25. Tadeusz Władysław Strzelecki, właściciel dóbr Wydrne (poczta Chrewt) powiat Lisko.
26. Bogdan Ziętarski, właściciel dóbr Rabe-Zadwórze (poczta Ustrzyki dolne) powiat Lisko.
27. Dr. Jan Paygert, redaktor »Rolnika«, docent pryw. Uniwersytetu we Lwowie, Ujejskiego 4 powiat Lwów.
28. Jan Rybczyński, starszy inspektor c. k. kolei państw. na emeryturze we Lwowie powiat Lwów.
29. Witold Traczewski, zaprzysiężony znawca sądowy i oceniciel dla dóbr banku hipotecznego itp. w sprawach rolnych pow. Lwów.
30. Andrzej Broniewski, emer. c. k. lustrator lasów i dóbr państw. (zam. przy ul. Hofmana l. 6.) miasto Lwów.
31. Tomasz Kazecki, emer. nadleśniczy w dobrach hr. Dzieduszyckiego (zam. we Lwowie ul. Kraszewskiego l. 19 a.) miasto Lwów.
32. Stanisław Przybyłowski, właściciel dóbr Krzywonia pow. Kosów.
33. Karol hr. Drohojowski, właściciel dóbr Tułkowice pow. Mościska.
34. Dyonizy Pogłodowski, właściciel dóbr i zastępca prezesa Rady powiatowej w Sudkowicach powiat Mościska.
35. Dr. Andrzej Jeż, właściciel dóbr w Hawryłówce pow. Nadwórna.
36. Witold Kieszkowski, zam. w Przemyślu powiat Przemyśl.
37. Józef Jarzymowski, właściciel dóbr Kupiatycze zam. w Przemyślu powiat Przemyśl.
38. Stanisław Kędzierski, właściciel dóbr Meryszczów pow. Przemyślany.

39. August Matkowski, em. starszy inspektor c. k. kolei pastw. i właść. dóbr Majdan Lipowiecki powiat Przemyślany.
40. Bogusław Stamizowski, zarządca dóbr spadkobierców śp. J. E. Romana hr. Potockiego w Wyznianach powiat Przemyślany.
41. Stanisław Małecki, zarządca lasów fundacyi hr. Skarbka w Opałowicach powiat Przemyślany.
42. Tytus Siedlecki, dzierżawca dóbr w Wasylowie pow. Rawa ruska.
43. Mieczysław Wysocki, właściciel dóbr w Ostobużu powiat Rawa ruska.
44. Witold Pyrzanowski, zarządca i dzierżawca dóbr Arcybiskupstwa Lwowskiego w Konkolnikach powiat Rohatyn.
45. Józef Fischer, ajent Krakowskiego Towarzystwa wzajem. ubezp. w Rohatynie pow. Rohatyn.
46. Józef Grunwald, zarządca dóbr w Nowosiołkach Gościnnych pow. Rudki.
47. Michał Barański, właściciel dóbr Radłowice powiat Sambor.
48. Kazimierz Giebułtowski, dzierżawca dóbr Rajtarowice powiat Sambor.
49. Mieczysław Strzelecki, rządca dóbr w Jurowcach powiat Sanok.
50. Stanisław Lewicki, dzierżawca dóbr w Besku powiat Sanok.
51. Stefan br. Moysa Rosochacki w Rudnikach, właść. dóbr, prezes Rady powiatowej powiat Śniatyn.
52. Dr. Mikołaj Krzysztofowicz, właściciel dóbr Załucze i zastępca prezesa Rady powiatowej powiat Śniatyn.
53. Edmund Komar, właściciel dóbr Uście powiat Śniatyn.
54. Roman Teodorowicz, właść. dóbr Potoczek powiat Śniatyn.
55. Michał Niemczewski, właściciel realności i aptekarz w Śniatynie.
56. Antoni Mack, inspektor uprawy tytoniu, rzeczoznawca sądowy dla oceny posiadłości rolnych i leśnych w Zabłotowie powiat Śniatyn.
57. Józef Csadek, zarządca dóbr Uhrynów powiat Sokal.
58. Franciszek Głogowski, dzierżawca dóbr Boratyn powiat Sokal.
59. Jan Piotrowski, inspektor rolniczy powiat Sokal.
60. Tadeusz Buczyński z Uhrynowa dolnego powiat Stanisławów.
61. Romuald Halka, lustrator Rady powiatowej i zaprzysiężony rzeczoznawca sądowy dla mniejszych i większych własności, powiat Stary Sambor.
62. Julian br. Brunicki, właściciel dóbr Podhorce pow. Stryj.
63. Bolesław Niedzielski, właściciel dóbr Błonie pow. Stryj.

64. Jan Jakubowicz, właściciel dóbr z Bortnik pow. Tłumacz.
65. Adam Rylski, właściciel dóbr z Czarnołoże pow. Tłumacz.
66. Jan Montabette, pisarz gminy z Niżnowa pow. Tłumacz.
67. Stanisław Wołkowicki, prezes Rady powiatowej, właściciel dóbr Dydiowa zam. w Turce powiat Turka.
68. Franciszek br. Heydel, właściciel dóbr w Beremianach pow. Zaleszczyki.
69. Dr. Adam Głażewski, właściciel dóbr w Chmielowej powiat Zaleszczyki.
70. Józef Bernstein, właściciel dóbr Koszyłowce pow. Zaleszczyki.
71. Adam Obertyński, właściciel dóbr w Nowym Siole pow. Żółkiew.
72. Zygmunt Gąsiorowski, zarządca dóbr w Żyrawie pow. Żydaczów.
73. Adam Biegerman, dzierżawca dóbr w Kijowcu powiat Żydaczów.
74. Juliusz Tobis, zarządca dóbr ks. Sanguszki w Podhorcach powiat Złoczów.
75. Wiktor Jasiński, właściciel dóbr w Bełzcu powiat Złoczów.

B. Z zawodu leśnictwa.

1. Adam Madeyski, nadleśniczy w Starym Siole pow. Bóbrka.
2. Bronisław Chrzanowski, kontrolor lasów w Romanowie powiat Bóbrka.
3. Karol Grögler, zarządca dóbr br. Liebiega w Sołotwinie pow. Bohorodczany.
4. Józef Rduch, nadleśniczy dóbr państwa Brody II. w Smolnie pow. Brody.
5. Edward Bauml, technik lasowy zam. w Raju, były dyrektor dóbr hr. Potockiego powiat Brzeżany.
6. Józef Szmyd, c. k. lustrator lasów w Michowie powiat Dobromil.
7. Józef Żeńczak, c. k. radca leśnictwa w Lisowicach (poczta Morszyn) powiat Dolina.
8. Stanisław Schindler, c. k. zarządca lasów w Bolechowie powiat Dolina.
9. Stanisław Meyer, inż. leśnictwa, dyrektor dóbr Franciszka hr. Zamoyskiego powiat Gródek Jagielloński.
10. Władysław Piotrowski, dyrektor lasów J. E. Agenora hr. Gołuchowskiego w Janowie powiat Gródek Jagielloński.
11. Stanisław Brzezina, dzierżawca folwarku w Jaworowie p. Jaworów.

12. Ferdynand Poluszyński, c. k. radca leśnictwa w Kałuszu.
13. Erazm Chmielewski, nadleśniczy zam. w Połonicznej pow. Kamionka strumiłowa.
14. Zygmunt Skałecki, c. k. lustrator lasów w Kosowie pow. Kosów.
15. Zdzisław Ganczakowski, c. k. zarządca lasów w Szeszorach pow. Kosów.
16. Tadeusz Tomaszewski, c. k. zarządca lasów w Zabiu pow. Kosów.
17. Michał Sochacki, c. k. lustrator lasów w Kutach pow. Kosów.
18. Oskar Als, c. k. leśniczy w Kosowie powiat Kosów.
19. Kazimierz Geppert, c. k. lustrator lasów i dóbr państwowych w Berehach dolnych, poczta Ustrzyki dolne powiat Lisko.
20. Stanisław Sokołowski. profesor krajowej szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie powiat Lwów.
21. Andrzej Broniewski, em. c. k. lustrator lasów i dóbr państw. (zam. przy ul. Hofmana l. 6.) miasto Lwów.
22. Dr. Jan Paygert, redaktor »Rolnika«, wiceprezes lwowskiego oddziału towarzystwa gospodarczego, docent prywat. Uniwersytetu (zam. przy ul. Ujejskiego l. 4.) miasto Lwów.
23. Tomasz Kazecki, emer. nadleśniczy w dobrach hr. Dieduszyckiego zam. we Lwowie ul. Kraszewskiego l. 19 a. miasto Lwów.
24. Alojzy Swoboda, c. k. radca leśnictwa w Szeparowcach powiat Peczeniżyn.
25. Jan Schwarz, c. k. radca leśnictwa w Młodyatynie p. Peczeniżyn.
26. Jan Bielowski, c. k. radca leśnictwa w Peczeniżynie pow. Peczeniżyn.
27. Franciszek Borek, c. k. radca leśnictwa w Jabłonowie pow. Peczeniżyn.
28. Emil Lehnert, c. k. leśniczy w Utoporach pow. Peczeniżyn.
29. Józef Willmouth, c. k. leśniczy w Markówce pow. Peczeniżyn.
30. Bronisław Rożejowski, zarządca lasów i dóbr hr. Krasickich w Stratynie powiat Rohatyn.
31. Karol Dudik, nadleśniczy w Koszarkach powiat Rudki.
32. Hieronim Zeńczak, nadleśniczy w dobrach ordynackich książąt Czartoryskich w Puławach powiat Sanok.
33. Antoni Mack, inspektor uprawy tytoniu w Zabłotowie p. Śniatyn.
34. Stefan Dreziński, lustrator lasów gminnych w Starym Samborze.
35. Kazimierz Remiszewski, dyrektor dóbr Siedliska pow. Rawa ruska.
36. Adam Szostakowski, dzierżawca Wolawki powiat Rawa ruska.
37. Mieczysław Wysocki, właściciel dóbr w Osłobużu p. Rawa ruska.

38. Aleksander Berwid, c. k. radca leśnictwa w Stryju pow. Stryj.
39. Hugo Hoffman b. zarządca lasów Hołobutowa i zawodowy leśnik w Brygielau powiat Stryj.
40. Wiesław Krawczyński, zarządca w państwie Pomorzany powiat Zborów.
41. Władysław Radzikowski, samoistny gospodarz lasowy w Przystani powiat Żółkiew.
42. Juliusz Tobis, zarządca dóbr ks. Sanguszki w Podhorcach powiat Złoczów.
43. Emil Bierzyński, egz. leśnik i sekretarz Rady pow. w Złoczowie powiat Złoczów.

C. Z zawodu budownictwa i inżynieryi.

1. Franciszek Jaworski, inżynier Wydziału pow. w Brodach powiat Brody.
2. Ignacy Gachowski, były budowniczy miejski powiat Brzeżany.
3. Władysław Stojowski, inżynier Wydziału krajowego w Buczaczu powiat Buczacz.
4. Tomasz Krzyworączka, bud. miejski w Gródku Jagiell. pow. Gródek Jagielloński.
5. Piotr Kopystyński, inżynier budown. w Jarosławiu pow. Jarosław.
6. Klaudyusz Angermann, cywilny inżynier budownictwa we Lwowie powiat Lwów.
7. Józef Jaegermann, cywilny inżynier budownictwa we Lwowie.
8. Seweryn Blaim, em. inspektor kolei państw. we Lwowie p. Lwów.
9. Jan Rybczyński, starszy inspektor kolei państw. we Lwowie na emer. powiat Lwów.
10. Michał Kabłak, właściciel dóbr Obidowa i cyw. geom. w Nowym Targu powiat Lwów.
11. Jan Cieślikowski, c. k. starszy radca budownictwa we Lwowie powiat Lwów.
12. Alfred Kamieniobrodzki, budowniczy (zam. przy ul. Kopernika) miasto Lwów.
13. Zygmunt Kędzierski, radca budow. i inżyn. cywil. miasto Lwów.
14. Jan Łempicki, inżynier cywilny w Przemyślu pow. Przemyśl.
15. Józef Noworytko, inżyn. Wydziału kraj. w Podhorcach p. Rudki.

16. Leon Wierzbicki, cywil. inżynier budownictwa w Stanisławowie powiat Stanisławów.
17. Bronisław Leśniak, c. k. radca budownictwa w Stryju pow. Stryj.
18. Zygmunt Machniewicz, autoryzowany inżynier budownictwa i em. starszy c. k. radca budownictwa w Stryju pow. Stryj.
19. Ludwik Dębicki, inżynier powiatowy zam. w Turce pow. Turka.

D. Z zawodu fabrykantów.

1. Lubin Biskupski, właść. fabryki narzędzi rolniczych w Kołomyi powiat Kołomyja.
2. Leopold Baczewski, właść. fabryki w Zniesieniu powiat Lwów.
3. Leopold Baczewski, właściciel fabryki miasto Lwów.
4. Dr. Zygmunt Rucker, współwłaściciel fabryki (zam. na Zniesieniu) miasto Lwów.
5. Filip Liebermann, wł. fabryki drożdży w Knihininie pow. Stanisławów.
6. Henryk Weiser, wł. fabr. papierków cygar. w Sassowie p. Złoczów.
7. Józef Weiser, właść. pap. cygaretowych w Sassowie pow. Złoczów.

E. Z zawodu górnictwa.

1. Kazimierz Gąsiorowski, inżynier górniczy w Borysławiu pow. Drohobycz.
2. Leon Syroczyński, profesor szkoły politechnicznej we Lwowie powiat i miasto Lwów.
3. Józef Rychter, em. profesor Politechniki we Lwowie pow. Lwów.
4. Klaudyusz Angermann, aut. inżynier budownictwa i górnictwa we Lwowie pow. Lwów.

F. Specyalnie dla wywłaszczeń praw i budowli wodnych z powodu budowy dróg wodnych i regulacyi rzek.

1. Fryderyk Wilhelm Schmidt, właść. dóbr w Brodach II. powiat Brody.
2. Władysław Serwatowski, właść. dóbr w Jezierzanach p. Buczacz.

3. Mieczysław Langer, inżynier kierownik regulacyi Łomnicy w Kałuszu powiat Kałusz.
4. Dr. Włodzimierz Trzeciak, dyrektor dóbr w Radziechowie pow. Kamionka strumiłowa.
5. Hyacynt Markiewicz, przełożony obszaru dworskiego w Brodach powiat Lwów.
6. Jan Rybczyński, em. starszy insp. c. k. kolei państw. we Lwowie powiat Lwów.
7. Franciszek Kamieński, emer. pełnomocnik dóbr spadkobierców śp. J. E. Romana hr. Potockiego powiat Lwów.
8. Marcin Maślanka, inżynier cywilny (zam. przy ul. Sadownickiej l. 37.) miasto Lwów.
9. Karol Dudik nadleśniczy w Koszarkach powiat Rudki.
10. Stanisław Pieniążek, dzierżawca dóbr w Meduszcze powiat Stanisławów.
11. Wiktor Jasiński, właściciel dóbr w Bełzcu powiat Złoczów.

Ołomuniec, dnia 24. marca 1916.

Nr. 79.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 2. lipca 1916 L. 9.744/pr. o dalszym poborze dodatków krajowych w dotychczasowej wysokości w II. półroczu 1916.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 20. czerwca 1916 najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę galicyjskiego Wydziału krajowego z dnia 5. maja 1916, w sprawie dalszego poboru dodatków krajowych w dotychczasowej wysokości w II. półroczu 1916, a to pod warunkami, unormowanymi Najwyższem postanowieniem z dnia 1. lipca 1898 i z zastrzeżeniem stanowczego ustalenia wysokości dodatków krajowych na rok 1916 na podstawie budżetu krajowego, który Sejm krajowy uchwali.

Według tego Najwyższego postanowienia pobierany będzie na mocy tej uchwały Wydziału krajowego dodatek krajowy:

a) po 72 groszy od każdej korony całej przypisanej należytości w państwowym podatku gruntowym, domowo-czynszowym, domowo-

klasowym i 5% podatku od domów wolnych od podatku czynszowego;

b) po 78 groszy od każdej korony całej przypisanej należytości w państwowych podatkach bezpośrednich osobistych, wprowadzonych ustawą z dnia 25 października 1896 Dz. u. p. Nr. 220., z wyjątkiem podatku dochodowego, unormowanego ustawą z dnia 23. stycznia 1914 Dz. u. p. Nr. 13.;

c) opodatkowani w mieście Krakowie, tudzież w powiatach krakowskim i chrzanowskim opłacać będą dodatek do podatków pod a) wymienionych po 68 groszy, zaś do podatków pod b) wymienionych po 74 groszy od każdej korony całej przypisanej należytości tych podatków.

C. k. Namiestnik:

Generał Diller w. r.

KRAKÓW. — DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓŁKI